

Πώς γίνεται η γραμματική αναγνώριση ενός ρήματος:

1) Φωνή

Ενεργητική (-ω) π.χ. λύνω, αγαπώ

Παθητική (-μαι) π.χ. λύνομαι, αγαπιέμαι

2) Συζυγία

Α' συζυγία (ανήκουν τα ρήματα που τελειώνουν σε άτονο -ω και σε -ομαι)

π.χ χτενίζω, πίνω, ξεκουράζομαι

Β' συζυγία (τελειώνουν σε τονισμένο -ώ και σε -ιέμαι ή -ούμαι ή -άμαι)

Π.χ αγαπώ, κρατιέμαι, αρνούμαι, θυμάμαι

3) Έγκλιση

- **Οριστική** (δείχνει το βέβαιο π.χ. λύνω, γράφω)
- **Υποτακτική** (δείχνει αυτό που θέλουμε ή περιμένουμε να γίνει π.χ. να λύνω, να γράφω)
εξακολουθητική(Ενεστώτας), συνοπτική(Αόριστος), συντελεσμένη(Παρακείμενος)
- **Προστακτική** (φανερώνει διαταγή, ευχή π.χ. λύνε, γράφε) -
εξακολουθητική(Ενεστώτας), συνοπτική(Αόριστος)

4) Χρόνος

- Ενεστώτας (τώρα) π.χ. λύνω, γράφω
- Παρατατικός (χθες συνέχεια) π.χ. έλυνα, έγραφα
- Αόριστος (χθες μια στιγμή) π.χ. έλυσα, έγραψα
- Παρακείμενος (ως τώρα) π.χ. έχω λύσει, έχω γράψει
- Εξακολουθητικός Μέλλοντας (αύριο συνέχεια) π.χ. Θα λύνω, Θα γράφω
- Συνοπτικός Μέλλοντας (αύριο για μια στιγμή) π.χ. Θα λύσω, Θα γράψω
- Υπερσυντέλικος (έγινε χθες πριν από κάτι άλλο) π.χ. είχα λύσει
- Συντελεσμένος Μέλλοντας (κάτι θα έχει τελειώσει στο μέλλον σε μια ορισμένη στιγμή)

5) Πρόσωπο

Α' πρόσωπο (εγώ - εμείς)

Β' πρόσωπο (εσύ - εσείς)

Γ' πρόσωπο (αυτός, -ή, -ό - αυτοί, -ές, -ά)

6) Αριθμός

ενικός (εγώ, εσύ, αυτός, -ή, -ό)

πληθυντικός (εμείς, εσείς, αυτοί, -ές, -ά)

*πχ. Να γίνει γραμματική αναγνώριση των ρημάτων χτίσε και είχαν ξεχαστεί.

Χτίσε: Ρήμα ενεργητικής φωνής, α' συζυγίας, συνοπτικής προστακτικής (Αορίστου) β' προσώπου, ενικού αριθμού του ρήματος χτίζω.

Είχαν ξεχαστεί: Ρήμα παθητικής φωνής, β' συζυγίας, Οριστικής Υπερσυντέλικου, γ' προσώπου, πληθυντικού αριθμού του ρήματος ξεχνιέμαι.